

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM.

ARA 30 FILIÉR

1963. DECEMBER

A postásdolgozók bérrendezésére

A postásdolgozók előtt ismeretes, hogy az országgyűlés legutóbbi ülésén sokoldalúan és részletesen foglalkozott — a gazdasági építomunkán kívül — a bérből és fizetésből élő dolgozók életszínvonalának alakulásával, a növekedés mértékével és sorrendjével.

Ezen belül elsőként foglalkozott a postás- és vasutasdolgozók béremelésének szükségességével.

A forradalmi munkás-paraszt kormány, elismerve a postásdolgozók helytállását a tervek teljesítése és más fontos gazdasági célkitűzések tekintetében, úgy határozott, hogy 1964. január 1-től fel kell emelni a postásdolgozók átlagbérét.

A posta rendelkezésére bocsátott összegből jelentősen növelni lehet a postás dolgozók bérét. A most sorra kerülő 14—15 százalékos béremeléssel tovább lehet csökkenteni, illetve igen sok munkakörben meg lehet szüntetni a posta és más hasonló népgazdasági ágak közötti bérfeszültséget. Ha minden munkakörben nem is, de igen széles területen a postánál ugyanazokat a béreket lehet biztosítani, mint más népgazdasági ágakban biztosítanak hasonló munkakörökben. Ezzel lényegében a postás dolgozók régi, jogos kívánsága teljesült.

A felemelt beralapok pontos elosztásáról és felhasználásáról ma még korai lenne nyilatkozni, tekintettel arra, hogy előzőleg a posta vezetőinek, a szakszervezet elnökségének és központi vezetőségének állást kell foglalnia és minden vitát el kell döntenie.

A bérrendszeren nincs szándékunk és nem is fogunk változtatni. A jelenlegi rang- és munkaköri bérrendszert változtatlanul jónak, a posta és a postásdolgozók összes érdekelt figyelembe véve, az eddigiek közül a legértelmesebb bérrendszernek tekintjük ma is, annak ellenére, hogy egy-két postaszervezet (elsősorban műszaki szervek) bizonyos nehézségeket okoz egy-egy mérnök- vagy technikus-munkakör betöltése esetén.

A postás dolgozók átlagkeresetének mértéke, a keresetek alakulása nem a bérrendszer függvénye ma sem és a jövőben sem ettől fog függni. Egy-egy bérrendszernek az a rendeltetése, így a mi bérrendszerünknek is, hogy a lehetőségeken belül a bérek igazságos elosztását biztosítsa.

A szakszervezet véleménye szerint az 1957-ben bevezetett postal rangbérrendszer sajátos módon figyelembe veszi és érvényre juttatja az eltöltött szolgálati időn kívül az egyes dolgozók iskolai végzettségét, szakképzettségét és postai szakismeretét egyaránt. Ez más népgazdasági ágakban is kifejezésre jut a korpótlék, a kiemelt órabér és más formában. Nem is szólva a postás dolgozók továbbtanulásának elősegítéséről, amire egyre nagyobb szükség van. Ezt a jelenlegi rangbérrendszer nagymértékben elősegítette, és elősegíti a jövőben is.

A jelenlegi bérrendszer nem akadályozza meg, hogy a nagyobb felelősséggel járó munkaköröket betöltő vagy egy-egy munkakörben a legjobb dolgozókat ne lehessen anyagilag is elismerni és megbecsülni a munkaköri bérek megállapítása során. Sőt, a munkaköri bérrendszer ezt egyenesen feltételezi, ez a lényege! Bátrán élni kell tehát ezzel a lehetőséggel.

A bérek emelésére engedélyezett összeget tehát — véleményünk szerint is — igazságtalan teljes egészében a munkaköri bérek emelésére lesz helyes fordítani, a rangbérek változtatlanul hagyása mellett.

Ezen belül természetesen arra kell törekedni, vagyis úgy kell elosztani és felhasználni a rendelkezésre álló kereteket, hogy az egyes állománycsoportok között (pl. forgalom-, munkás-, műszaki- adminisztratív), a helyes és kívánatos kereseti arányok kialakuljanak. Másrészt az egyes igazgatóságok és postaszervek sajátos helyzetét figyelembe véve alakítsuk ki a postás dolgozók kereseti arányait.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni az egyes postaiüzemek és munkakörök munkaerő-ellátottságát, a munkavégzés körülményeit, a nehéz fizikai munkát és a munka intenzitását, mert ha ezeket szem elől tévesztjük, az egész bérrendezés nem éri el a kedvező hatást, sérti a dolgozók igazságérzetét, változtatlanul megmaradnak a mai létszámmeghiányok, tovább tart az elvándorlás és a dolgozók kiválása bizonyos munkakörökben.

Úgy kell tehát előkészíteni a bérrendezést, hogy a lehető legkedvezőbb hatással legyen a postásdolgozókra és ezáltal a postai munkák sikeres végrehajtására egyaránt.

Ezek határozzák meg végső soron, hogy melyik állománycsoportban, vagy mely munkakörben hány százalékkal, illetve hány forinttal lesz nagyobb a fizetés. Minden bizonyítással és bizonyítással munkakörök, ahol 18—20 százalékkal, más helyeken 8—10 százalékkal növekednek a bérek.

A munkaköri bérek növelése természetesen szükségessé teszi az új munkaköri bértáblázat elkészítését is. Az egyszerűség kedvéért arra fogunk törekedni, hogy egyszerűen a jelenleginél nagyobb legyen a különbség az alsó és felső határ között, másrészt áttekinthetőbb és a munkakörök összehasonlításával egyszerűbb is legyen.

A bérrendezéssel egyidőben a dolgozók tekintélyes részét foglalkoztató más kérdések is megoldást nyernek. Egyik igen régen vitatott és jelentős kérdés az egyenruha-ellátás jelenlegi rendszere.

A Minisztertanács határozata szerint csak azokban a munkakörökben lesz egyenruha, ahol a szolgálat ellátása, a posta és a postásdolgozók együttes érdeke ezt megkívánja. Ezekben a munkakörökben természetesen térítés nélkül kell az egyenruhát biztosítani és minden más munkakörben meg kell szüntetni az egyenruha-ellátást. Fialembe véve a dolgozók érdekeit, a szakszervezet vezető szerveinek már az elmúlt kongresszuson is az volt a véleménye, hogy a jelenlegi egyenruhajuttatás rendszere elavult és kedvezőtlen. Mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a dolgozók közül körülbelül 26 ezren jogosultak voltak ugyan az 50 százalékos térítéses egyenruhára, és ebből az utóbbi években mindössze 12—13 ezer vette csak igénybe különböző okok miatt.

A jelenlegi rendelkezés lényegesen előnyösebb lesz, mert aki a jövőben egyenruha-ellátásban nem részesül, az egyenruha értékét a juttatás mértékének megfelelően egy évben egy összegben, a bértől különválasztva pénzben megkapja, függetlenül attól, hogy az egyenruhát eddig igénybe vette-e vagy sem.

Természetesen ezt a lehetőséget felhasználjuk arra is, hogy egyes dolgozó rétegek jogos kívánsága rendeződjön.

Igaz, nem nagy kérdés, de meglehetősen sok jogos munkáslelél és észrevétel elintézését nyer azzal, hogy a kézbesítő szaktársak a jövőben minden évben kapnak cipőt.

Igen sok dolgozó fordult a szakszervezethez és a szakmai vezetőkhöz azok közül, akik alacsonyabb szakszervezetből magasabb szakszervezetbe kerültek az elmúlt évek során, és a szolgálati idejüket az átsorolásnál nem teljes egészében vették figyelembe. Ezt joggal kifogásolták, most ez is megoldást nyer.

Támogatjuk azokat a tervezeti intézkedéseket, amelyek tovább növelik az egyes postaszervek és szakszervezeti szervek önállóságát a beralapgazdálkodással és felhasználásával, az egyes dolgozók soron kívüli kinevezésével, szolgálati idő beszámításával stb. Ez tovább fogja növelni a posta és szakszervezeti szervek felelősségét, és elősegíti a területi és üzemi lehetőségek jobb kihasználását.

Más vonatkozásban is helyesnek látszik bizonyos mekkorítások megszüntetése. Így pl. bevált az átalány-rendszer kiszélesítése, egyes munkaterületeken ösztönözőbb bérfelhasználás bevezetése. Ennek érdekében már november 1-től rendezésre került a táviró- és kábelmunkások bére. Ez átmenetileg elősegíti a hálózatiüzemek és kábelépítési létszámmeghiányának megoldását, és minden bizonnyal kedvezően hat az éves tervek végrehajtására is.

Az a szándék vezet bennünket, hogy a postás dolgozókat megillető béremelést úgy használják fel az egyes postaszervek vezetői és szakszervezeti bizottságai, hogy a dolgozók nagy többsége igazságosnak érezze az elosztás mértékét, s az évek óta összegyűlt jogos igények elrendeződjének és megoldást nyerjenek, a nagyobb dolgozó rétegek és az egyes dolgozók esetében egyaránt.

Azt szeretnénk, ha ez a bérrendezés az 1964. évi célkitűzések teljesítésének erőteljes segítője lenne, és gazdasági sikereink további növelésével a posta fő célkitűzését a postásdolgozók áldozatkész munkája nyomán minél eredményesebben megvalósuljanak.

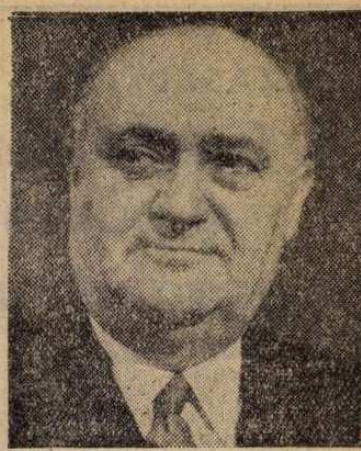
A becsületes munka révén szocialista társadalmunk egyre magasabb és egyre kulturáltabb életszínvonalat tud biztosítani a mi nagy szocialista családjunkon belül a postás dolgozóknak és családtagjainak, hogy mind kevesebb anyagi gond közepette végezzék felelősségteljes és fáradságos munkájukat.

BESENYEI MIKLÓS
főtájtár

Új miniszter a tárca élén

Az Elnöki Tanács a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa Elnökségének együttes javaslatára Kossai Istvánt — saját kérelmére, nyugalomba vonulására tekintettel — közlekedés- és postaügyi miniszteri tisztje alól érdemei elismerése mellett felmentette.

Az Elnöki Tanács dr. Csanádi Györgyöt közlekedés- és postaügyi miniszterre megválasztotta.

DR. CSANÁDI GYÖRGY 1905-ben született. Műszaki egyetemet végzett, mérnök, közgazdász, a műszaki tudományok doktora. 1929-től 1945-ig a Magyar Államvasutak pécsi igazgatóságán dolgozott mint pályafenntartási és építési mérnök. 1947-ben a MÁV pécsi igazgatóságának vezetőjévé nevezték ki. 1947-ben a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium vasúti műszaki osztályának vezetője, 1949-ben a MÁV vezérigazgatója lett. 1957-től a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese.

A Minisztertanács — ezzel egyidejűleg — kinevezte Horn Dezső közlekedési- és postaügyi miniszterhelyettesét a miniszter első helyettesévé.

Kellemes karácsonyi
ünnepeket kívánunk
kedves olvasóinknak

A posta és a postásdolgozók 1964. évi legfontosabb feladatai

Mint minden évben, úgy 1964-ben is a posta és a postás dolgozók legfontosabb feladata a hírközlési feladatoknak gyors és zavartalan ellátása. Ezeket a feladatokat az egyes postaszervek az üzemi résztervekben tervezik meg részletesen. Az üzemi résztervekben

tervezésre kerülő feladatokat természetesen a szakszervezetnek a szakszervezettel, illetőleg a szakszervezet helyi szerveivel is meg kell tárgyalnia. Emellett elsősorban a helyi pártszervezetek támogatását kell kérni. Csak így módon végrehajtott

ink. Ugyanez jut kifejezésre önköltségszámítási előírásainknál is. Az 1964-re előirányzott önköltségszámítás az 1963. évi várható önköltséghoz képest, bizonyos átlagbérnövelés mellett, kb. 1,8 százalékkal. Ezt feltétlenül teljesítenünk kell, mert csak ezáltal biztosíthatók azok az intézkedések, amelyeket a tervekben a postás dolgozók átlagbérének emelése érdekében hoztunk.

kollektív tervezési munkával biztosítható, hogy az 1964. évben előttünk álló feladatokat meg tudjuk oldani.

terveinket teljesíteni tudjuk. Ez természetesen a dolgozók anyagi érdekeltségi rendszerén keresztül a postás dolgozók életszínvonalának emelkedésében is kifejezésre jut. Emellett népgazdaságunk tervének szerkesztéséhez képező postai tervfeladatok maradéktalan ellátása alapvetően életszínvonalunk emelkedésének előfeltétele.

Az 1964. évi feladatokat úgy

kell teljesítenünk, hogy a teljesítmények emelkedését legalább 65 százalékkal a munka termelékenységének növekedésével, és legfeljebb 35 százalékkal szabad létszámnövekedéssel biztosítsuk.

A 65 százalékos termelékenység emelésben igen nagy szerepet játszanak egyes beruházásaink, korszerűsítéseink, munkaszervezési intézkedése-

Mennyi lesz az előrelátható év végi jutalom a postán?

A postás dolgozók év végi jutalmát a ténylegesen elért tiszta árbevétel (forgalmi adó nélküli teljesítményi érték) és a vállalati eredmény (nyereség) alapján kapnak.

Az idei jutalmazási alap-képzést erősen befolyásolta az I. évnegyed. Egyrészt a túl hosszú és kemény tél miatt emelkedett a fenntartási ráfordítás és munkaóra, valamint elmaradt a teljesítményi terv teljesítése. Másrészt a következő évnegyedekben egyes postaszerveknél a mennyiségi szemlélet kapott lábra, és a teljesítményi terv teljesítésénél a „mindent bele” jelszó érvényesült. Ez azzal a következménnyel járt, hogy a teljesítményi terv elmaradása valamelyest csökkent, de a vállalati eredmény (nyereség) a tervhez viszonyítva romlott, nem érte el a kívánt szintet.

Az 1963. évre a posta felsőbb szervei 9,8 százalékos alapjövédelmzőséget hagytak jóvá. Az alapjövédelmzősége felüli vállalati eredmény (nyereség) 40 százaléka képezte az év végi jutalmazási alapot. Ehhez járul még az előző évben kifizetett év végi jutalom összegének 10 százaléka, abban az esetben, ha az alapjövédelmzőséget elérte a posta.

A fentiek figyelembevételével nézzük meg az I—III. évnegyed teljesítményei alapján a postán hogyan alakul a kifizethető év végi jutalom?

Az alapjövédelmzősége felüli vállalati eredmény 40 százaléka és az 1962. évben kifizetett év végi jutalom 10 százaléka kerékítve 7 millió forintot tesz ki. Ez kb. 2,4 napi munkabérnek felel meg.

Az a tény, hogy a rossz időjárás miatt a posta nem teljesítette az előírt teljesítményi tervét, a fokozottabb fenntar-

tási tevékenység a tervezettnél nagyobb költségráfordítással járt. Ez egyúttal azt is eredményezte, hogy a tervezettnél rosszabb gazdaságossági eredmények mellett a postás dolgozók részéről nagyobb erőfeszítésre volt szükség. Ezt a tényt a posta felsőbb szervei figyelembe vették, és úgy intézkedtek, hogy a postás dolgozók hibáján kívül kiesett nyereséget az év végi jutalom szempontjából korrekcióként el kell fogadni. Ez az összeg több mint 11 millió forint. Ha ennek 40 százalékat vesszük, újabb 2,1 nappal számolhatunk.

Végérvényben az első három évnegyed eredményei alapján — a már elfogadott korrekció figyelembevételével — a postás dolgozók 4,5 napi munkabérnek megfelelő forint-összeggel számolhatnak átlagban év végi jutalomként.

A IV. évnegyed adataira vonatkozólag konkrét számításai alap még nincs. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az év utolsó negyedében általában véve, mind a teljesítmény, mind a tervezett nyereség nem megy 100 százalék alá.

Feltételezve a IV. évnegyed terveinek 100 százalékos teljesítését, valamint azt, hogy vannak olyan számlahelyek, ahol a teljesítés már megvan, de végleges elszámolás csak év végén történhet meg — előzetes kalkuláció szerint — a postánál előreláthatólag 7 napi munkabérnek megfelelő év végi jutalommal lehet számolni.

Természetesen, ez a szám előkalkuláció. Ez a IV. évnegyed teljesítésétől függően plusz-minusz egy-két nap eltérést eredményezhet, ami nem kis mértékben a dolgozók jó munkájától is függ.

A forgalmi teljesítmények az 1963. évi várható forgalmi teljesítményekhez képest kb. 6 százalékkal lesznek nagyobbak. A nem forgalmi, általában műszaki jellegű teljesítmények 1963. évhez képest kb. 3 százalékkal lesznek magasabbak. Különösen a műszaki teljesítményeknél igen fontos szerepet játszik anyagellátásunk helyzete, ezen belül is a kábelállítás és a kábelkötés való helyes gazdálkodás.

Tehát mind a forgalmi, mind a műszaki és egyéb postai feladatokat —, vagyis az 1963. évhez képest magasabb előirányzatokat —, csak olyképpen tudjuk teljesíteni, ha az előírt termelékenységet, valamint költségszintcsökkentést mértékét minden egyes postaszerv fő feladatát kezeljük. Elengedhetetlen, hogy minden szerv az ebből reá harúló tennivalókat megfelelő intézkedési tervben (takarékosági és műszaki fejlesztési intézkedési tervben) kellőképpen felbontsa: az egyes feladatok végrehajtásáért felelősöket kijelölje; a feladatokat a termelési tanácskozásokon megtárgyalja és minden egyes postásdolgozó a részére kiosztott feladatokat megoldja.

A termelékenység növelésének és az önköltség csökkentésének számos módszere és lehetősége van. Ezek közül is kiemelkednek a műszaki fejlesztési feladatok, a jó munkaszervezésre és az anyagtakarékosságra való törekvés.

A jó munkaszervezés és előkészítés mindnyájunk közös feladata.

E feladatok jellegükben csak abban különböznek, hogy a munkának jó megszervezése más-más szinten történik.

Az anyagtakarékosságot illetően nemcsak az anyagfelhasználásnál történő takarékos gazdálkodásra, hanem a készletekkel, importanyagokkal való egyszerű takarékoskásra is kell gondolnunk. Ide tartozik a

Sütő István

(Folytatása a 2. oldalon)

HOZZÁSZÓLÁS

A kábelüzem üzemi tanácsülésén a postavezérigazgatósági nagyaktívá után - című cikkhez

Felkérésüknek teszek eleget, amikor elmondom véleményemet a Postás Dolgozó novemberi számában megjelent tudósításról, amely a kábelüzem üzemi tanácsülésének megállapításait ismerteti az üzem ez évi tervteljesítéséről.

Először megjegyzem, hogy a Postás Dolgozó az egyik legtöbbet vitatott termelési, gazdasági kérdéskomplexumot vitte a postás közvélemény elé, és ez jellemzi az egyre fejlődő postai sajtó színvonalát is.

A tudósításban felvetett és a kábelüzemre vonatkozó kon-

rét megállapításokra nem áll módomban véleményt nyilvánítani, mert azok tevékenységem kívül esnek. Így csak az értékelésre vonatkozó elvi észrevételeimet közölhetem.

Nem tudok egyetérteni az üzemi tanács értékelésével, amelyben a kábelüzem 31 millió Ft-os tervmaradását elemzi. Az elemzés a kábelhiányt és a létszámlhiányt tünteti fel az elmaradás objektív okául. Az elmaradásból 20,3 millió Ft-ot kábelhiánnyal, 8,7 millió Ft-ot pedig létszámlhiánnyal indokol.

Ezt

az indokolást elvileg hibásnak tartom,

mert a kábelüzem létszámlhiány feltöltése az év folyamán ugyan nem történt meg, de a tervvel szembeni legmagasabb létszámlhiány 90-100 fő körül volt. Ennek munkaóra-kapacitása alatta marad a 20 millió Ft értékű kábel beépítéséhez szükséges munkaórának. Tehát az eszközök hiányát kétszeresen számítjuk be. A létszámlhiány következtében előálló termelési kiesések csak akkor volna beszámítható, ha ennek hatása túlnézne az anyagihiány következtében kiesett termelési értéken. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy a termelési mutatószámok mind a tervezetthez, mind az előző évhez képest csökkentek.

Azzal sem értek egyet, hogy termelési elmaradást csak a kábel anyagértéktől számítjuk be, mint termelési elmaradást, és nem azt az értéket vesszük korrekciószerűen figyelembe,

amelyet a kábel beépítésének elmaradása következtében termelési értéként elvesztettünk. Ennek számítására megvannak a kialakult normatívák, amely kábel érkilométerenként kb.

az üzem, ha nem is volt a költségvetések birtokában, téma szerint ismerte az évi feladatait,

mert azok a postai beruházási és felújítási tervből ismertek voltak. Ismerhette pl. azt a körülményt is, hogy munkáinak összetétele az előző évekhez képest meg fog változni; arányaiban megnő a budapesti kábelbeépítés volumene, amelynek munkafeladatai jelentősen eltér a vidéki építések munkafeladataitól. Ennek ellenére ezt a körülményt — amint a tervteljesítésből kiténik — nem vették figyelembe.

A költségvetések alapján történő tervkészítéshez jelenleg nemcsak a költségvetések

1200 Ft termelési értékkel számolva nyújtanak segítséget az elemzések és kalkulációk elkészítéséhez.

Az ez évi elmaradás alapvető okaként az üzemi tanács, a jelenlegi tervezési metodikát hibáztatja. Fő hibának azt tartja, hogy a tervezés bázis munkáján és nem a konkrét munkák költségvetési alapján történik. Elvileg — de hangsúlyozzuk, hogy csak elvileg — ezzel egyet kell érteni, mert az építőipari tervezésnek ez a legmegbízhatóbb módja. Gyakorlatban azonban egészen másképp fest a dolog.

A kábelüzemnél ugyanis az év folyamán azok a munkák maradtak el, amelyek az ötéves terv kezdete óta általánosan ismertek, és így a kábelüzem előtt is. Például az Obudai és a Ferenc Távfeszítőkörzont hálózathálóztatása stb. Véleményem szerint

hiányoznak egyelőre, hanem a tervezés módszere is. Nem képzelték el ugyanis, hogy a költségvetések költségvetéssége jelenti a kábelüzem éves költségvetését. Nem képzelték el az azt, mert a költségvetések az 1959-ben kialakított egységárak alapján készülnek, és ahhoz képest az üzem gépesítési foka, termelékenysége, és ezzel együtt költségvetése jelentősen javult. Ennek révén olyan lazaságok kerülnek bele a tervbe, amelyek nem kívánatos helyzetet eredményeznének az üzemnél.

Helyes tehát az a törekvés, hogy az év elején álljanak rendelkezésre az üzemnél az évben kivitelezendő munkák tervdokumentációi és költségvetései, mert ezek nélkül a termelés megfelelő programozása és előkészítése nem képzelhető el. Ez eddig nem azért nem történt meg, mert a műszaki tervek és költségvetések nem készültek el az év elejére. Törekedni kell arra, mint a jövő évtől kezdődően — amint az állami építőiparban ez évben már gyakorlati vált —, hogy a postai építőipar is csak azokra a munkákra kössön szerződést, amelyeknek kivitelezési tervet és költségvetést február 28-ig rendelkezésre állnak. Ennek révén jelentősen javulhat az üzem tervezési munkájának és termelésirányításának színvonala.

Mivel elvileg nem tartom helyesnek az üzemi tanács által a termelés elmaradásáról készített elemzést, nem tudok állástfoglalni a tekintetben, hogy milyen mértékű elmaradás következett be az üzem hibájából. Javaslom, hogy az üzemi tanács ismételt tegye vizsgálat tárgyává a kérdést, mert

a valóságos helyzet feltárása alapja a hibák kijavításának.

Az önkritikus hangot azonban, amellyel az üzemi tanács az üzem munkaszervezését és ügymenetét tette kritika tárgyává, biztosítéknak tartom arra, hogy az üzem hibájából történő tervlejárás okaival a jövő esztendőben nem fognak megismétlődni.

Az ez évi tapasztalatokból okulva olyan tervezési és mutatószámrendszert kell kialakítani, amely lehetővé teszi az üzem munkájának értékelését összetételváltozás esetén is, és akkor is, ha anyagihiány vagy egyéb ok miatt a tervtől eltérően kell a munkákat végrehajtani.

Bízom benne, hogy a Postás Dolgozó hasábjain folyó vita is hozzájárul a helyzet tisztázásához.

Nemes Sándor,

a Postavezérigazgatóság Tervezési Szakosztályának vezetője

Ellegett beszélgetés a kezelés-gépesítés témáról

...Igen, olvastam a cikket! Sőt ismerem a szakszervezetnek az erre vonatkozó kongresszusi határozatát is. Mégis, sőt, éppen ezért, én úgy látom, hogy a postaforgalom kezelés-gépesítése terén még alig jutottunk túl annak a megállapításán, hogy tenni kellene valamit.

— Ez azért enyhén szólva túlzás! A Postás Dolgozó októberi számának cikkében adatokat olvashatott arról is, hogy mennyi és milyen gépek kerültek a közelmúltban a forgalmi hivatalokhoz. Bélyegzőgépek, ugrókocsis számológépek, levélkötegelők, csőposták, automaták és még nem tudom hirtelen, milyen egyéb masinák. Remélem, abban nem kételkedik, hogy ezek a gépek valóban megvannak és használják is azokat a hivatalokban?

— Nézzel, hogy megvannak, s egyiket-másikat, mint például a Sata-jéle bérmentesítő gépet és a különböző számológépeket nagyszerűen felhasználják, azt elismerem, de, hogy mindegyiket? Itt van például a Budapest 72. hivatal levélkötegelője. Hét hónapig állt a hivatalban, amíg magyarra fordították a használati utasítását és kikísérletezték, milyen magyar spargát és fémlemez lehet hozzá használni.

— De megérte a fáradságot! Valahol olvastam, hogy jelentősen gyorsabb és könnyebb lett azóta a munka.

— Igen. Amikor működik! Azonban többet áll, mint megy. Több bosszúságot okoz, mint segítséget, mert a megfelelő spargát még most sem sikerült megtalálni. Akad még ilyen megbízhatatlan segítőgépünk. A győriek például úgy emlegetik a csőpostájukat, hogy az csak addig működik, amíg ott van a szerelő, vagy legfeljebb, amíg Komáromig ér. Vagy például...

— Jó, jó, ne sorolja őket! Elhiszem, hogy akad ilyen hiba! Sor kerül arra is, hogy az ilyen panaszokat is megszüntessék. Ezek bármennyire is kellemetlenek — különösen azoknak, akik dolgoznak ezekkel a gépekkel —, mégsem jellemzőek. A gépek és az automaták többsége bevált, könnyű, gyors, sőt a munkát. És ez a lényeg! A kezelés-gépesítésével kettős célt kívánunk elérni: Először a forgalmi szolgálat el-

látásának korszerűsítését, ami által termelékenyebbé válik a munka, másodsor a nehezebb feladatokat és szellemi tevékenységeket kifejtők munkájának megkönnyítését.

— Ezt igazán szépen mondta! Ha a forgalmi munka területét nézzük, akkor a felvételi, az elszámoló helyeket és a belső szállítást látom olyanoknak, amelyekre ez a tehermentesítés elsősorban ráfér. Igaz?

— Ugy van!

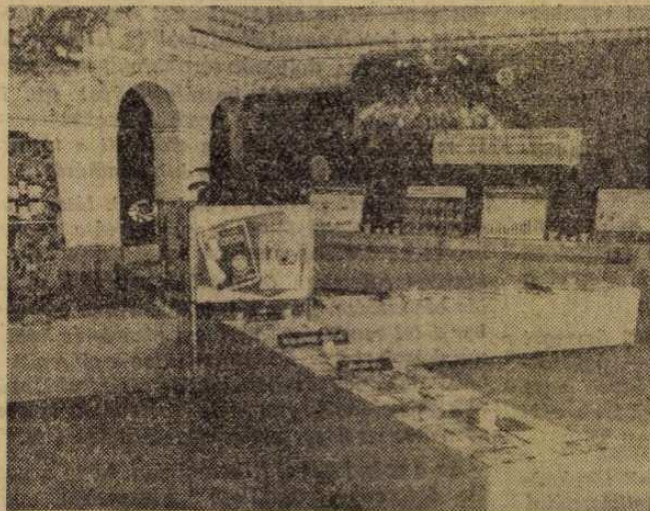
— Na mármint, akkor azt magyarázza meg nekem, miért nem kérdezte meg, hogy ezeket az automatákat miért csak a postahivatalokban helyezik el, és miért nem a postán kívül. Nem azért, mintha erre nem tudnák válaszolni, de valószínű, nem tudnák magát meggyőzni. Így csak az első kérdésekre szólnak: ezek az automaták akárhogyan is, de azért tehermentesítik a felvételi szolgálatot. Elhiszem, hogy nem olyan mértékben, mint például a bérmentesítőgépek, de ezeknek és az egyéb számba jöhető gépeknek a beszerzése nem olyan egyszerű. Nagy részüket külföldről kell behozni, s így ez nemcsak elhatárolás kérdése.

Az említett automatákat viszont maga a posta gyártja, s így könnyebb volt hozzájutni. A bélyegautomaták például igen olcsók és jó konstrukciójú gépek. Külföldön is érdeklődnek utánuk. Ha magának az megnyugtató, elárulom, hogy a jövőben csak bélyegautomatákat hoznak forgalomba. A képeslap-automaták gyártását a posta megszüntette. Talán az APISZ vagy más vállalat — amelyeknek a képeslap inkább profilja — majd folytatni fogja.

— A másik kérdésre, a postán kívül elhelyezett automatákra tényleg nem akar válaszolni?

— Hm? Akarnék! De engem sem tudtak meggyőzni a válasszal, amikor ugyanezt kérdeztem.

Sajtókiállítás Nyíregyházán

A Posta Központi Hírlap Iroda november 14-17-ig sajtókiállítást rendezett Nyíregyházán. A kiállítás rendezése a város 125. éves fennállásának jubileuma keretében történt. Ez a kiállítás — 1961 óta — a hetedik volt az országban.

A kiállításon Kövér Endre, a városi tanács vb. művelődési osztályvezetője mondott megnyitó beszédet. A megnyitón megjelentek a párt, a tanács szervek képviselői, intézmények, üzemek társadalmi és tömegszervezetek meghívott vezetői és dolgozói. A Debreceni Postaigazgatóságot dr. Deák Ignác, az igazgatóság vezetőhelyettese képviselte.

A kiállítás megnyerte a dolgozók tetszését. A vendégkönyvbe közel 3000 dolgozó írta be nevét. Az összlátogatók

száma 4500-5000 körül volt. A kiállítás tartama alatt 51 lapra és folyóírra fizettek elő évi 3425 forint értékben.

A kiállítás alatt a Postás Kultúrotthonban a középiskolai tanulói, valamint a postás dolgozók részére „A sajtó történelmi és politikai jelentősége” címmel előadást tartott dr. Jakab Imre, a Posta Központi Hírlap Iroda helyettes igazgatója.

A kiállítás rendezésében messzemenő segítséget nyújtott a városi pártbizottság, a városi tanács vb és Nagy Domokos, a megyei postahivatal vezetője. A szép dekorációt Füzessy Ferenc grafikus, a Budapesti Postaigazgatóság dekorációs részlegének dolgozója készítette.

Ugróczy Mihály
Posta Központi Hírlap Iroda

— Érdekes! Na de folytassuk! Még akad egy-két aggodalom a kezelés-gépesítés területén. Például, nem lehetne egy kicsit meggyorsítani a gépek beszerzését és a hivatalok korszerűsítését? Jömagam is tapasztaltam, és a külföldet járt sajtóíróim is hasonlóan irigylődve nézték pl. az NDK, a csehszlovák, lengyel és az osztrák postahivatalok gépesített munkáját. Ha ilyen tempóban haladunk, akkor fogjuk mi elérni a nemzetközi színvonalat? Itt van pl. az a bankjegyalvó gép, amiről már a Postás Dolgozóban is olvastam. A gépet már több hónapja tanulmányozzák, s még mindig nem vették használatba. Pedig a 70-es főpénztárba már nagyon várják. Vagy pl. ...

— Várjon, várjon! Sok lesz egyszerre. A bankjegyalvó gépekkel kapcsolatban emlékezzék csak, mit mondott a Budapest 72. kötegelő gépről? Helyesebb, ha mielőtt használatba veszik, alaposan kikísérletezik a masinát, mert más- különben csak a dolgozók bosszúságát szolgálnak — gépesítés helyett. A tervek szerint a jövő évben már külön laboratórium fogja ezeket a feladatokat elvégezni, s így gyorsul, alaposabb lesz ez a munka. Az említett bankjegyalvó gép másfélszer nem vált be, mert csak az új pénzt harjandó olvasni, s azért nem került ki a hivatalból.

— A másik kérdése, ami a nemzetközi színvonalra és a gépesítés tempójának meggyorsítására vonatkozik, már sokkal érdekesebb. Nagyobb arányú gépesítésre, csak ott van lehetőség, ahol nagyüzemi termelés folyik. Ezt a mezőgazdaság is jól példázza. A postán is ott lehet, és ott érdemes gépesíteni, ahol a forgalom koncentrált. Azokban a külföldi hivatalokban, amelyek példaként említet, természetesen koncentrálták a posta forgalmát. A mi hivatalaink többsége ezekhez képest kis forgalmúak, kisüzemek. Nálunk is azt kell felkutatni először, hogy hol volna helyes és célszerű a postaforgalom koncentrációja. Felmérés és kutatás nélkül nem lehet természetesen és nagyobb arányban gépesíteni.

— Ahhoz, hogy a kezelés és a belső szállítás gépesítése — amiről még keveset szögtünk, pedig igen lényeges — a forgalomnál jelentősebb mértékben megindulhasson, feltétlenül szükséges a postaforgalom új munkafolyamatainak kidolgozása. Az erre vonatkozó tervek tudtommal már készen vannak. S reméljük, hogy az új évben már eredményeket is produkál az ezzel megbízott új szerv. A kapkodás a kezelés-gépesítésben is csak megbosszúlna magát. Ide is érvényes az a közmondás, hogy „Az is sietett, aki a fáról leesett.”

— Csak ezt ne mondta volna! Magából csak úgy árad a pesszimizmus. Igen is, sicsünn! Siessünk ott, ahol erre lehetőségek vannak. En egyetértéssel azaz, hogy a forgalom-kezelés-gépesítésének szervezeti előfeltételeit biztosítani kell. Szükség van a forgalom-kezelés-gépesítés irányelveinek kidolgozására. Azaz, az egyetérték, hogy minden igazgatóságnál szakemberek foglalkozzanak a terület fejlesztési programjával, kutassák az igényeket és szervezzék a használatban levő gépek karbantartását. Ez mind nagyon szükséges is. Azért addig sem várjunk, amíg e csoportok kutatómunkája hasznosítható lesz! Hiszen jól tudjuk, hogy egyes nagyforgalmú hivatalokban és munkahelyeken előzetes kutatás nélkül is kifejlesztőd a posta számára a gépesítés. Ezek gépesítései már most kellene erőteljesebben foglalkozni! A kisgépesítésről beszéljék. Az összeadó, szorozó, számológépekről stb.

Azért teszteljek nekem a gépesítést 1964. évi tervre. Ezért egy év alatt több ilyen gép kerül a hivatalokhoz, mint amennyi jelenleg használatban van.

Kuklis István

(Folytatás az első oldalról)

munkához szükséges anyagoknak a munkahelyekre idejé-

A termelékenység növekedésének egyik legfontosabb tényezője a műszaki fejlesztési feladatokban található meg

A posta évente sok millió Ft értékű műszaki fejlesztési alapot képez bevételeiből, aminek ésszerű felhasználása az egyes postaszervek és azok dolgozóinak tehetségén, leleményességén és szorgalmán múlik.

Közismert, hogy vannak viszonylag elavult berendezéseink, amelyeknek újjakkal való kicserélése csak hosszú munkája mellett lehetséges. Az 1964. éves tervek olyan előirányzatokat tartalmaznak, hogy a viszonylag elavult berendezéseink számláján kedvezőtlen alakulását csökkentjük. A televízióval besugárzott terület nagyságát 1963-ban képest kb. 8 százalékkal kell 1964. év végéig növelni.

A fejlesztési irányelveket a Postavezérigazgatóság már előírta a postaszervek részére. E feladatok közül számos olyan van, amelyeknek megoldásához a postás dolgozók újítási készségére, leleményességére feltétlenül számíthatunk kell. Ilye-

ben történő kiszállítás, a műhelyekben a munka zavartalanlansága érdekében szükséges anyagok előkészítése.

nek pl. a távfeszítőkörzök korszerűsítése; a távfeszítő hálózatok építésének gépesítése, szerelésének korszerűsítése; a légvezeték hálózatban korszerű, gyors zavarelhárítási módszer kialakítása; a műanyagok felhasználási körének bővítése; a rádió adóüzemek részére különböző célműszerek kialakítása; vezeték nélküli szolgáltatások minőségének, megbízhatóságának és gazdaságosságának további fokozása; a postai szolgáltatások műszaki színvonalának emelése; a postakezelés gépesítésének fokozása; a hírlapszolgálat gépesítésének korszerűsítése; csoportos levélszekrények útján történő kézbesítés; továbbá a konténeres szállítási kialakítása stb.

Megannyi feladat, melyeknek megoldásában a postás dolgozók kezdeményezéseik útján, újtással és ésszerűsítéssel, javaslataikkal részt vehetnek, hogy ezáltal is biztosítsuk a műszaki fejlesztési, és ennek útján a termelékenységi feladatok teljesítését.

A sajtóterjesztés terén a postának évről évre nagyarányú fejlesztési feladatokat kell végrehajtania

Ebben a munkában elsősorban a postás dolgozókra kell támaszkodnunk. Az évről évre történő fejlesztés mértéke 1964-ben különösen kiemelkedő. 1964-ben ugyanis a postának kb. 17 százalékkal több lapot kell terjesztenie, részben az oldalterjedelem bővítése és a példányszám emelése, részben pedig új lapok megjele- nése következtében.

A megnövekedett sajtóterjesztési feladat a postának igen nagy megterhelést jelent és feltétlenül szükségessé teszi, hogy a tervekben előírt létszámemelés mellett a termelékenységet a sajtóterjesztés vonalán is erőteljesen növeljük. A megnövekedett sajtóterjesztési feladatok sikeres le-onyolítása érdekében a szakszervezettel együtt minden lehetőséget meg kell tenni.

Emellett a megyei, Buda-

pesten a kerületi pártbizottságok segítségét is kérni kell. Igen fontos volna, hogy a posta előtt álló lapfejlesztési feladatok végrehajtása érdekében, az előfizetéses terjesztési forma mellett, megfelelő teret biztosítsunk az áruszállózat ki- szélesítésének is. Ezen a területen különösen fontos a tanács szervekkel való szoros együttműködés.

1963. évi terveinket elsősorban az elmúlt tél zord időjárása, valamint a kábelvezetések nehézségei miatt előreláthatólag, sajnos, csak úgy fogjuk tudni teljesíteni, hogy a posta egész tervteljesítésén belül az építőipari tervteljesítés bizonyos mértékben elmarad. 1964-re úgy kell felkészülnünk, hogy az 1964. évi terveket a postai hálózat építőipar területén is maradéktalanul teljesíteni tudjuk.

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

ELLENTMONDÁSOK

Járműtelepi problémák, amelyeket sürgősen orvosolni kell

A Központi Járműtelep mintegy ezernyolcszáz dolgozójának szociális jellegű kívánságait, nap mint nap felmerülő ügyesbajos dolgait megfelelő létszámú szakszervezeti bizalmihálózat közvetíti a szakszervezeti bizottsághoz.

Károlyi Béláné TT-titkár közlése szerint a dolgozók és a szakszervezeti vezetők kapcsolata kifogástalan. Az utóbbiak közmegegyezésre határoznak üdülési, bölcsődei, lakás- és hasonló ügyekben. Ugyanilyen zökkenőmentes viszony fűzi össze a dolgozókat és a szakmai vezetőket, akik minden jogos kívánságot teljesítenek. Ami a harmonikus együttműködés előfeltétele: fontos kérdésekben csak a szakszervezeti bizottság véleményének meghallgatása után döntenek.

— Mindezek magyarázata — tette hozzá —, hogy a szakszervezeti bizottság titkára a tisztségviselőktől alapos mun-

kát követel. Tevékenységükről időközönként tartott megbeszéléseken számot adnak. A tagság részéről panasz nem is igen érkezik hozzám, legfeljebb egészségügyi kérdésekben, ahol valóban akad még hiba. Az 1928-ban létesített fűrdő a dolgozók mai létszámahoz képest már kicsi. Rossz levegője, dohos pincében van, amellyel nagyobb esőzések idején előnti a víz, sőt még a csatornák tartalma is odazúdul. Ha az áradat nagyon magasra nő, a dolgozók csak az öltözői padok tetején jutnak a mosdóba. Nem csoda, hogy ilyen körülmények között takarítónőt alig kapunk, és ha jelentkezik, néhány nap múlva odébbállnak.

A fűdarábműhelyben Mártai Imre szerelő szintén a fűrdőre és az öltözőre panaszkodott. Véleményéhez Sinkovics János szakszervezeti bizalmi is csatlakozott, bár hozzátette: — A vezetők és a dolgozók között legtekintélyesebb a rend.

— A bizalmihálózat munkáját a mindenkor problémák határozzák meg, és ennek tekintetbevételével kielégtően dolgozik. A gépkocsivezetőknel mutatkoznak bizonyos zökkenők: úton vannak, nehezebb velük az érintkezés. A vezetőségi értekezlet a közelmúltban határozta el, hogy minden főbizalmi csoporton belül működő bizalmival sűrűbben kíván találkozni, s így gyorsabban segíthetnek ott, ahol szükség. A vezetőség a bizalmiak legérzékenyebb meghallgatása nélkül nem dönt. A szakmai vezetőkkel minden bér-, áthelyezési, fontosabb napi kérdésben közösen és azonnal határozzunk — ha mód van rá. Píllanatnyilag a gépkocsivezetők be rendezését tartom a legfontosabbnak. Szakmunkáshiányunk is küzdünk. Jelenleg húsz szerelőnk hiányzik. Anyagszerzési, autókalkatrész-problémáink állandónak mondhatók.

A mosóknál és a bontóknál a szakszervezeti bizottság titkárával közösen jártunk, hallotta a dolgozók véleményét, nyilván ismeri is. Nagyonlatnyilatkozata azonban

nem ad választ a dolgozók panaszaira,

még kevésbé ígér javulást. Azokat pedig — még hozzá sürgősen — orvosolni kell, mert megfigyelésünk szerint a kisse magára hagyott tagság ügyeinek, gondjainak, kívánságainak intézése sokkal több tárgyalagos megértést, és főleg ügyesírtet igényel.

Az ismertített nyilatkozatok nem mindenben egybehangzóak. Az ellentmondásokat a Járműtelep jobb szakszervezeti munkájával, a szakmai vezetők és a dolgozók lényegesen szorosabb együttműködésével lehet áthidalni.

Molnár György

IRD, OLVASD, TERJESZD A POSTÁS DOLGOZÓT!

lehangoló látvány

fogadott bennünket. Makrisz Vangel csoportvezető, pártbizalmi elmondotta, hogy használhatatlanná vált régi munkahelyüket a tanácsis orvos érellyes beavatkozására lebontották, és most — mert fedett helyiségük nincs — a mosók és fűrdők télen-nyáron szabad ég alatt dolgoznak.

Sinkó János akkumulátorbontó, szakszervezeti bizalmi és Molnár László fűrdő társaságában néztük meg a műhelyt, amelynek láttára

alig hittünk a szemünknek.

A század elején is elavultnak mondták volna azt a helyiséget, amelynek egyik oldala a szomszédos épület külső fala, a másik oldala egy frissiben emelt téglafal, hátsó keskeny része kátránypapír, a bejárati

a panaszokat a szakmai vezetők is jól ismerik,

hiszen az évek folyamán számtalanszor hallhatták. De az igazgatónál, főmérnökkel, más vezetőkkel személyesen is találkozunk — ha ritkán is —, de látogatunk a hőkán. Meghallgatják a panaszokat, de

a várt segítség legtöbbször elmarad

— tette hozzá a főbizalmi a körülöttünk álló, helyeslően bólintgató dolgozók csoportjából.

Az alkatrész-bontó a savgőz miatt szintén télen-nyáron nyitott, de legalább fedett. A munkakörülmények itt se sokkal jobbak. A műhely régimódi, kezdetleges, elmaradt.

Koltai Lajosné, az „árvizés” öltöző öre, megmutatta a falfestésen jól látható elszíntelenedést, amit az évenkénti

— A bizalmiak nem eléggé aktívak,

csak szűk körben mozognak — mondotta. — Munkájukat jelentősen ki kell szélesíteni: gyakrabban kellene beszélgetniük a dolgozókkal. Problémáink felől a szakmai vezetők is érdeklődnek, de jó lenne, ha sűrűbb időközökben, és a munkahelyükön keresnék fel az embereket. A tagság azt szeretné, ha fontosabb határozatok előtt a vezetők az ő véleményüket is meghallgatnák.

Kovács Károly egészségvédelmi megbízott szerint az új

orvosi laboratórium létesítése óta az egészségre ártalmas helyeken csökkent a betegek száma, az egészségügyi helyzet javult. A fűrdők és az öltözők nem kielégítőek: elavultak, kiöregedtek, zsúfoltak. Korszerűsítésük állandóan napirenden szerepel, mert nem fogadhatja el a szakmai vezetők álláspontját, amely szerint az adottságok miatt a helyzet egyelőre megoldhatatlan.

Pietráskó Ede szakszervezeti bizottsági titkár véleményét szó szerint idézzük:

Brigádvezetők értekezlete a Krisztina Távbeszélő Üzemben

1963. november 29-én a Krisztina Távbeszélő Üzem szakmai és szakszervezeti vezetői megbeszélésre hívták össze a szocialista címért küzdő vagy e címet már elnyert brigádok vezetőit.

Vajda József üzemvezető ismertette a munkaversenyben eddig elért eredményeket.

— Az építési osztály dolgozóinak 34, a központos osztály dolgozóinak pedig 22 százaléka szocialista címért küzdő brigádtag — hangzott. — A legutóbbi termelési tanácskozásig 18 brigád versenyzett a cím elnyeréséért. A termelési tanácskozáson újabb öt brigád jelentette be csatlakozását. A brigádok megalakulása óta öt brigádot oklevéllel, öt brigádot pedig oklevéllel és jelenlennel tüntettek ki. Figyelembe véve a brigádok számát és eddigi munkáját, azzal a gondolatokkal foglalkozunk, hogy az osztályok és üzemrészek magasabb cím, a szocialista üzemrész, osztály vagy majd később a szocialista üzem cím elnyeréséért versenyezzenek.

A beszámolót vita követte.

—kgy—

TÉLAPÓ AZ ÓVODÁBAN

A Verseny utcai 4. sz. postás óvodában megérkezett a várva-várt Télapó. Az ajándékozás előtt a kicsinyek megseppenve hallgatták az elismerő szavak mellett az intelmeket.

— Hogy mi mindenről tud ez a Télapó? — csodálkoztak. Hogyne tudna, hiszen Kovács Vilmosné, a Télapóvá előlépett óvoda dolgozója mindannyiukat nagyon jól ismeri.

Látogatás a Javítóüzemben

Itt nem „én” vagyok, hanem „mi”.

Ha előbb hallom ezt a mondatot, amely a beszélgetés során meglepett, kisse nagyképp kijelentsem vélem. De már körülnéztünk a Javítóüzemben, meglátogattuk a szocialista műhelyt, beszélgettünk a dolgozókkal.

Láttatok és hallottatok, hogy így van — bizonyított az utólagos beszélgetés, melyet az üzem igazgatójával, Somkúti Ferencel folytatunk.

A huszonötösörös élüzemben találkoztunk a szocialista munkaverseny egyik újabb és tagabb formájával, a szocialista munka műhelyével. A szocialista brigádmozgalom itt már rég meghonosodott és megerősödött, s így készen áll a talaj egy magasabb szinten folyó harcra a nagyobb kollektív körében. Erről megbeszéltek ebben a hosszú teremben is, ahol a cím tulajdonosai dolgoznak.

Vöröses hajú, kékszemű fiatal lány egy ikerjelzőgő beszerelését végzi.

— Nehéz? — kérdezzük tőle az aprólékos, bonyolult szerkezet láttán.

Mátéfi Zsuzsa mosolyog: — Hat éve vagyok itt. Ha valamit mégsem tudok, bárki segítségemre van — int a terem hosszába.

A műhelyben öt brigád dolgozik. A telefonkészülékek legkülönbözőbb fajtái megtalálhatók. A legújabb, az exportra szánt, argentin mintájú. A Böszin-brigád épp ennek átalakításán dolgozik a postai szabványoknak megfelelően.

— Ugy értesültünk a terem másik végében — fordulunk Böszin Ferenc brigádvezetőhöz —, hogy innen indult el a „hulám”.

Igen, 1958-ban, amikor a szocialista brigádmozgalom megalakult, harmadikként csatlakoztunk. A műhelyben ez a brigád kezdte, de jött utána a többi — válaszolt csöndesen. — A verseny a műhelyben belül azóta is folyik.

A brigádtagokkal a munkájukról beszélgettünk, egy halom újítási írat kíséretében,

meg a pesóra készített telefonkészülékek körüli problémákról, melyeknek első példányai már az új aluljáró környékét díszítik.

A sokoldalúság az itt dolgozók alapelve.

Egy-egy személy felvételénél ezt a tulajdonságot vizsgáljuk legtüzetesebben, mert a munka sokoldalú embert igényel — mondja Kubik Ferenc művezető.

A dolgozók egymáshoz való viszonyára terelődik a szó. Nevek röpködnek, apró történetek peregnének, melyek a kollektív szellem gyakorlati megnyilvánulását, a segíteni akarást példázzák. Ez már nemcsak a műhelyre, de az egész üzemre vonatkozik.

— Ha tervteljesítés vagy teljesítés vállalása esetén az üzem valamely részében elmaradás történik, kisegítik egymást. A szocialista műhelyben élen jár.

A gyakorlati segítség üzemben kívül sem szűnik meg.

Böszin Ferenc házépítéséből az egész műhely kivette részét, hogy minél gyorsabban tétő alá kerüljön a kolléga családjára — meséli tovább a művezető.

A kályha hőugarában állunk elmenőfélben, mikor elbeszéli még volt dolgozótársuk történetét, aki megtagadta a munkát, s ezért az üzem elbocsátotta.

— Ez a brigád azt mondta: „majd mi megneveljük!” — ?

Egy idő múlva rendszeresen dolgozott — teszi hozzá diadalmasan. Ennek a kollektívának a hatása alól nem vonhatja ki magát az, aki ide kerül.

Sok minden múlik a szervezésen — világosít fel az időelemző-szobában Gáspár Gyula szakszervezeti titkár. — A termelésben fellépő akadályokról a bizalmikon keresztül azonnal értesülünk, és a kiküszöbölés módszerét együttesen vitatjuk meg. A dolgozók neheze — teszi hozzá mély lélegzettel —, hogy nekünk mindent külön-külön kell nézni részben, ugyanakkor az egész teljes nagyságában.

Mosolyog, amikor hozzátesszi:

— Ezért van, hogy sokszor „összeugrunk”, jól megmondjuk egymásnak, de eredményesen dolgozunk.

— p —

Felnőttek az iskolapadokban

A Budapesti Postaigazgatóság Hírlapterjesztő Üzemének szakszervezeti bizottsága hosszan tartó munkával megszervezte a dolgozók üzemi általános iskoláját, amelynek 26 hallgatója van. (A Hírlapterjesztő Üzemből 15, a Budapest 70. sz. postahivatalból pedig 11 szaktárs.)

Betűleítési sebesség növelése helyett a hibátlan szöveg továbbításért

Az élüzemversenyek állásáról olvastunk értékelést a Posztás Dolgozó november havi számában. A cikk a többi között arról tájékoztat, hogy a Központi Táviróhivatalban csökkent a betűleítési sebesség.

Egy öreg távirász, aki maga is 10 esztendőig dolgozott a Központi Táviróhivatalban, azt javasolta, hogy a betűleítési sebességet töröljék a feltételek közül, és a dolgozók ne tegyék vállalást a leítési sebesség fokozására. A javaslat az alábbiakkal indokolható:

1. Teljesen valóságghú képet csak akkor lehetne kapni, ha a leítési sebességet állandóan és folyamatosan mérnék. Ez megoldható ugyan, de csak hatalmas adminisztráció és roppant nagy költségek árán. Viszont a havonta néhány alkalomra korlátozott sebességmérés aligha megbízhatóbb annál, mint ha kalapból húznák ki a leítési sebességet jelző számot.

2. Minden távirász a gyakorlat által elér egy bizonyos le-

ítési sebességet, amellyel még megbízhatóan, csonkítás nélkül tud dolgozni. Ha tudja, hogy leítési sebességét méri, igyekszik gyakorlatát vagy képességét felülmúlni, ami óhatatlanul a szöveg hűség rovására megy.

3. Sajnálatos tény, hogy a kézbesített táviratok szövegének jó része nem egyezik meg a feladott táviratok szövegével. Szerencsére azonban a csonkítások nem mindig értelemszerűek, ezért a címzettet általában nem is tesznek panaszt, de az ilyen esetek sem vetnek jó fényt távirószolgálatunkra. Távirószolgálatunk jósága szempontjából fontosabb lenne a leítési sebesség fokozására tett vállalást a csonkítások csökkentésére tett vállalásokkal helyettesíteni.

A leítési sebesség fokozására természetesen törekedni kell. Ebből a szempontból nagyon hasznosak lennének a többféle kategóriában megrendezendő évenkénti háziversenyek.

K. E.

VASLÁDA PÁNTTAL, VASLÁDA PÁNT NÉLKÜL (KÁPRÁZAT)

Gombapörköltet vacsoráztam az este. S félóra múltán csodálatos módon elvesztettem a tér- és időérzékeimet. Sohasem hittem a csodákban, de ezen az estén látomásom volt, igen, látomásom volt, higgyék el.

A cifra palota főbejárata ajtaján díszes felhívás ragadta meg figyelmemet: „Ünnepi szimpozion a 8. emeleti nagy tanácsteremben” — e szavakra még ma is oly pontosan emlékezem, mint a gombapörköltre, amelyet vacsoraként koltítottam el az este.

Midőn a tanácsterembe értem, már elkezdődött valami. Az asztalfőn helyet foglaló, tekintélyt parancsoló, de mégis jószágos ábrázatu, csupaözs férfit emelkedett szólásra:

— Tisztelt kortársaim! Jubileumi szimpozionunkat ezennel ünnepélyesen megnyitom. Immár 125. alkalommal jöttünk össze, hogy korunk egyik legjelentősebb — nevezetesen: a postai értékcikkek szállítására rendszeresített nagyalakú vasládák kivonásuk esetén mivel helyettesíthetők — problematikájában eszmecsérelt folytassunk.

— Ezennel felkérem Rágo Domonkos szakreferens kortársamat, szíveskedjék a szimpozion résztvevőivel ismertetni tanácskozásunk tematikáját.

— Mélyen tisztelt ünnepi gyűlekezet! — Hangzotta a szóelő. — Örömmel közölhetem, hogy nagy jelentőségű tanácskozásunk 10. évében nem remélt eredményre jutottunk. Nekem adatott az a megtisztelő feladat, hogy a kiemelkedő sikerről számot adhassak. Munkásságunk gyümölcse: elkészült a problematika megoldási lehetőségeinek permutációja, vagyis hibapont nélküli variációja. Ime:

1. vasláda pánttal;
2. vasláda pánt nélkül;
3. alumínium láda vaspánttal;
4. alumínium láda alumínium pánttal;
5. alumínium láda pánt nélkül;
6. vászonzsák, kívül impregnálva;

7. vászonzsák belül impregnálva;

és végül: 128. alumínium láda alumíniummal bélelve.

— Felkérem a tisztelt résztvevőket, hogy az egy hétig tartó szimpozionunkon e pontokat, mint tanácskozásunk sorrendi pontjait elfogadják szíveskedjenek.

A tematika ismertetése után Pósa Kázmér, a vasládák hivatali szakszervezeti bizottságának képviselője kért szót — és kapott.

— Tisztelt gyűlekezet! Ezennel ünnepélyesen tiltakozom hivatalunk dolgozói és a súlyemelő-szövetség nevében a tervezett változtatás napirendre tűzése ellen — szölt erőteljesen. — Dolgozónk az elmúlt 10 év alatt az 50 kilós vasládák emelgetése közben annyira megismosodtak, hogy közülük azóta 10 súlyemelő világbajnok és számos 2. és 3. helyezett került ki, hirt és nevet szerezve a postás színeknek. Ellenzünk minden olyan törekvést, amely a vasládák súlycsökkentése által megfosztaná a dolgozókat e páratlan edzési lehetőségétől. Kérem a szimpozion résztvevőit, szíveskedjék meg tiltakozásomat. Köszönöm.

Pósa Kázmér felszólalása után hatalmas pánik tört ki az ülésteremben. Az elnökség tagjai közül azok, akik még nem veszítették el fejüket, azonnali tanácskozásba kezdtek. Félóra múltával az elnök, csendre intvén a háborgó tömeget, szükségessé bejelentést tett:

— Az ötvenkilós, értékcikkszállításra rendszeresített vasládák alkalmazásáról szóló rendelkezés a holnapi nap 7 óra 30. percétől kezdve hatályát veszti. Ez időponttól kezdve postal értékcikkek szállítását kizárólag 20 kilós súlyú alumínium ládákban engedélyezem...

Eddig tartott a káprázat. S azóta is kétségek győőrtnek: lehetséges az, hogy „1973-ban” lezáródott a vasláda-ügy?!

—dudás—

SPORT

Befejeződtek az 1963. évi Postás Kupa bajnokságok.

Labdarágás (kispályás)

Az I. osztályban az Alközponti Üzem, a II. osztályban a József Távb. Üzem, a III. osztályban az Alközponti Üzem „KISZ”-csapata végzett az élen.

Teké

Az I. osztályban az Alközponti

Röplabda női (egyfordulós)

A Táviróhivatal csapata nyerte meg a bajnokságot.

Sakk

A sakkbajnokság még folyik. Jelenleg a bajnoki tabella élen a Belváros csapata áll, 2. a PEKÜ, 3. a Rádióműszak. A bajnokság január 10-ig befejeződik.

A budapesti bizottság mellett működő Testnevelési és Sport Munkabizottság 1964. január 25-én 20 órai kezdettel tartja díjkiosztó ünnepségét a Postások Művelődési Házában. (Bp. VI., Benczúr u. 27.) A díjkiosztó ünnepséget a már hagyományos sportból követi. Pressmayer József

Iparitanulók gyakorlati oktatása a dombóvári erősítő üzemben

Németh szaktárs sok éves szakmai tudását, nagy türelemmel és odaadással adja át a jövő szakmunkásainak

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság országos szinten nagy erőfeszítéseket tesz azért, hogy folyamatosan biztosítsa a szakmunkás-utánpótlást.

Felkerestük a dombóvári erősítő üzemet, ahol kérdéseinkre Németh Károly üzemi vezető elmondta, hogy az 1963–1964. tanévben három érettségizőt fiú került az üzembe, akik a szakmunkás bizonyítvány megszerzése után hivatásuknak tekintik a postai munkát.

A három ipari tanuló az üzemi vezető a helybeli gimnázium MHS rádiós-körében ismerte meg. A fiúk az érettségi bizonyítvány mellett megszerezték az alapfokú rádiós tanfolyam bizonyítványt is. Németh szaktárs ismertette az üzemi jellegű feladatát, majd megtekintették a műszaki berendezéseket. Ezután úgy döntöttek, hogy a híradástechnikai szakmát választják.

Az üzemben a gyakorlati oktatás során a tanulók mindenekelőtt a finommechanikai alapismereteket sajátítják el. Alapos szervezéssel és a gyakorlati oktatás előírt színvonalának betartásával szerzik meg a tanulók a megfelelő készségeket. Az elméleti és a gyakorlati oktatással párhuzamosan a karbantartói munkakörben — képzettségüknek megfelelően — a fokozatosság elve alapján szerzik meg a szükséges ismereteket.

— dgy —

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Főszerkesztő: Kádár István
Becszeny Miklós
Főszerkesztő: Kádár István
Szerkesztő: Benczúr KIV
Cím: 1053. Budapest, 13. sz.
Telefon: 628-1777
Megjelenik: havonta
20 000 példányban
Száma lapnyomda: Budapest

IOGI TANÁCSADÁS

TOVÁBBTANULÓ DOLGOZÓK KEDVEZMÉNYEI

Államunk a továbbtanuló dolgozóknak a Munka Törvénykönyve rendelkezései, illetőleg annak alapján kiadott jogszabályokban jelentős kedvezményeket biztosít. Ezek a kedvezmények a múltban ismeretlenek voltak; egyes gazdasági vezetők ezért is nem mindig tartják kötelességüknek a törvényben biztosított jogok érvényesüléséhez való hozzájárulásukat. Magyarán mondva: sokszor akadékoskodnak a tanulmányi időkedvezmények kiadásánál.

A törvény a továbbtanulóknak az alábbiak szerint enged tanulmányi szabadságot, illetőleg munkaidőkedvezményt:

Esti tagozaton:
Az általános iskolában tanulóknak évi 3 nap;
a középiskolákban és azzal egyenlőnek tekintendő iskolákban tanulóknak évi 6 nap;
egyetemen, főiskolákban, akadémiákban tanulóknak évi 24 nap a tanulmányi szabadsága.

A műszaki, agrár- és természettudományi szakokon a hallgatók hetenként 4x2 óra munkaidő-kedvezményre jogosultak, az egyéb szakokon a kedvezmény hetenként 3x2 óra. Ez a kedvezmény nem jár az általános és középiskolai tanulóknak. Ebből viszont nem következik az, hogy szükségletűn olyan szolgálati beosztásba tegyék a dolgozókat, hogy azok az esti foglalkozásokon ne, vagy csak elkésve tudjanak részt venni.

Levelező tagozatokon:

Általános iskolában évi 6 nap;
gimnáziumban évi 12 nap;
technikumban évi 18 nap;
tanító- és óvónőképző intézetben évi 12 nap;
egyetemen: (műszaki, agrár, természettudományi, idegen nyelvi szakokon) évi 30 nap;
az egyéb szakokon évi 24 nap a tanulmányi szabadság.

A fentiekben megjelölt napok mindig munkanapot jelentenek. Bár az is előfordul, hogy egyes régi szemléletű vezetők a nem munkanapokat is beszámítják a tanulmányi szabadságba.

A tanulmányi szabadságot egy naptári éven belül be kell számítani az évi rendes szabadság 12 napot meghaladó részébe, és csak a vizsgák előtt adható ki.

Nem szabad a továbbtanuló dolgozót éjszakai munkába, továbbá olyan munkakörbe beosztani, vagy akár fegyelmi határozattal áthelyezni, amely a tanulmányai folytatásában akadályozná.

Tudni kell azonban, a sok jó mellett arról is, hogy aki a kedvezményeket igénybe veszi, és elmúlja az előadások látogatását, fegyelmi eljárás alá vonható, s a mulasztott időre eső részt a munkabéréből le kell vonni. Viszont a vonatkozó szabályoknak a munkáltató részéről történő szándékos megsértése szabálysértést jelent.

Dr. Jankovich Lajos

Az egyeztető bizottságok gyakorlatából

V. G. szaktársunk 40 éve teljesít postai szolgálatot. Az igazgatóság illetékes előadója megállapítja, hogy az igénylőnek megvan a szükséges folyamatos munkaviszonya, de a szolgálatban megszakítások vannak.

Mi ez, ha nem fából vaskarika? Az előadónak a feladást elvárása végett volt szükség a körmonfónt fogalmazásra, s kételyt a Postavezér-igazgatóság is alátámasztotta. Az elsőfokú egyeztető bizottság helyesen megállapította V. G. jogosultságát, az igazgatóság azonban fellebbezett. A fellebbezés a Posta másodfokú egyeztető bizottsága elutasította.

Ez utóbbi, a tényállás vizsgálataánál, a következőket állapította meg:

V. G. 1923-tól megszakítás nélkül szolgált. A felszabadulás előtti időkhöz hosszú éveken át órábér műszerész volt. Erről az idejéről a nyilvántartás feltünteti azokat a

napokat, amelyeken dolgozott, és amelyekre órábért kapott. A kimutatások szerint minden évben több napon át dolgozott, mint ahány munkanap volt az ünnepek levonásával.

A silány bürokrácia azonban mégis talált megszakítást. 1935. január 1-én, tehát újév napján nem dolgozott, következésképpen órábért sem kapott. Bár sehol adat arra nincs, hogy a munkaviszonyát valamilyen módon megszüntették volna. Ezt a munkaszüneti napot azonban megszakításnak vették.

Köztudomású, hogy az órábér műszerész munkaviszonyánál az ünnepi munkaszünetek a munkaviszonyt nem szakították meg. Különösen, ha arra is figyelünk, hogy az órábér műszerészeknél voltak úgynevezett sétanapok is, amelyekre bért nem kaptak, de a munkaviszonyt nem szakították meg ezek a kényszerszünetek.

J. L.

Így írnátok Ti

(Irodalmi grimasz a szakmai „sajátosságok”-ról)

Ma nagyon is divatosak az irodalmi játékok. Ajánlanám, játsszátok azt, amit Karinthy is játszott „Így írtok ti” c. könyvében. Természetesen mi kicsiben és szerényen. De változtassunk, újítsunk a játékszabályokon és játsszunk úgy: Mit írának ők mirőlünk?

Vajon miként zengene rólunk Pósa Lajos bácsi, ha történetesen számvetelő, vagy munkágyes dolgozó lett volna? Talán így:

MIT CSIRIPEL A KIS MADÁR?

Ica, Margit, Joli, Miska,
Mondom nektek gyerekek,
— Azt a hét zebedeussát!
Mert megszületett bennetek!
Hát ide hallgassatok...
Képzelték magokat?
Ha jók lesztek izben,
Lesz kakaó, alma, torta,
Retes, játék, twistelés,
És fizetésemelés!
Hát, te mit akarsz, kis vakarcs?
„Bácsi, én adminisztratív vagyok.
Nagyobb tojtát akajok!”
Nem hallgatsz el azon menten,
Szette-vette rossz gyerek:
Rész vesz a termelésben?
Van kezdedben fűrés, mérce?
Most azonnal izbe
Menj a sornak végére!
A kis Admin ott sirdogál,
Munkágyes vizsgáltja:
„Legyen a szived egyszerű,
Ború után jött a derű,
Nyár jön a tavasz után,
S viszont ősz a nyár után!”

(Erre a kis Admin megvigasztalódik, letörli könnyeit. Összelelkezik, aztán a munkágyes Pósa bácsi, a nagy műszaki fiú, a közepe forgalmi kislány és a pöttömke adminisztrátorocská az „Ispiláng-ispiláng” c. daloskára vidáman táncolnak.)

Ha Ady Endre versenylelős lett volna, elkomorodó arccal bizonyára így írta:

SZERETNEM, HA SZERETNENEK...

Szeretném, ha szeretnének...
S használnék valakinek.
De mi, néhány kis élüzemfektető,
ki sem rokona, sem ismerőse
Nem vagyunk senkinek,
Hogy ide,
És tisztességtelké közé, hogyan csöppentünk
be,
Vajh nekünk valaha is ki mondja meg?
Vagyunk, mint minden feltétel: Fenség!
En, kis díjhánytelés, betűsebesség...?
És hogy ide miért hoztak be?

Az örök titok, idegenség.

De jaj, nem tudok itt maradni,
Egy-két zárlatlemeredőm elfeledni,
És ezáltal az Elüzem kinttintetéstől elesni!
Ezért minden önkínzás, ének,
Szeretném, ha hasznosabb feltételek lennének

Mert ezek a kényegtelenek

Mi a fenének?

És akkor lennék valamit?

A versenylelős Ady Endre „szaki”, ha hallott volna valamit a postai kezelés gépesítéséről, akkor ama híres versét így írta volna meg:

A FEKETE ZONGORA

Fusson, akinek nincs bora,
Itt a gépesítések kora!
Drága kisgépek, automaták csodája,
Három mester is tépi, cibálja,
Ez a gépesítés melódiaja.
Az egyik mester a kis Kanyóka,
A másik az az istentelen Gusztika.
És már van egy harmadik is...!
A még pályás kis Lalika csoportja.
És felnyög, felnyerit a fekete zongora:
— Vajh, ezeket már egyszer összefogni
Ki fogja?

Mit írna rólunk a szerelmes szívek rejtelmeinek jó ismerője, egy mai slágerszerző, ha tesszem azt igazgató is volna egy postai szerzőnkél? Talán így:

ZENES SZERENAD ... EGYESEKNEK

(TWIST)

(A ketteseknek semmi, azok csendben dolgoznak).
F-(orint) dűrban, de azért moderató.

Készülnek a postaházak,
Külső-belső javítások,
Milyen csodás szerelm? Twist!
Add az ajkaid, süg fülembé,
Kész lesz-e határidőre
Kisgép, kállya, ablak is?
Levegőgújtó táska is? Twist!
Kérld! Hallja há! dalom,
Ebben van a válaszom:
Nem lesz semmi nehézség,
Kész lesz mind határidőre,
Tegyen engem érdekelté
És a gondja már a múlt! Twist!
Szerelmeim e z. záloga,
Minden mást vigyen a csuda,
— Igaz Feri s Jánoska?
Forró ölel... akarom!
Twist és céljutom,
Twist és célprémium!
Csücs!

Karinthy árnyékában

lejegyezte:

ZSÜGÖN EGON